

EL MICALET GALÀCTIC

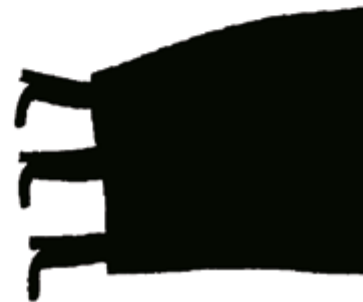
Fantasmes al passadís

Agustín Fernández Paz

Dibuixos d'Oscar Villán

Pel passadís de ma casa hi ha fantasmes;
però no s'assemblen gens als que
apareixen en les pel·lícules i els contes.
Jo a eixos fantasmes els dic *tundes*,
que no vol dir res, però va ser
el primer nom que se'm va acudir
quan vaig notar la seua presència per
primera vegada. De dia no se'n veuen,
perquè s'amaguen darrere de les parets
o en qualsevol altre lloc que només
coneixen ells. Però, de nit,
quan es fa fosc, ixen dels seus caus i
ocupen tot l'espai del nostre
passadís.

Els vaig descobrir quan ens posàrem a viure en esta casa. Abans vivíem en un pis, a la plaça Major; però els meus pares sempre estaven queixant-se perquè s'havia quedat massa menut, i més encara quan va nèixer la meua germana Veva. Va ser aleshores quan decidiren llogar la casa on vivim ara.

6

7

És un edifici gran i antic, amb els sostres molt alts i el terra de taules de fusta. A la casa tenim tot el lloc que necessitem i més. Ma mare disposa d'un espai molt gran per a treballar; el meu germà Xavier té una habitació per a ell sol i jo, una altra per a mi només. Veva també té la seua, més menuda, al costat del dormitori dels meus pares. I fins i tot ens sobra una habitació, que fem servir de rebost i per a guardar les coses que ja no utilitzem.